

Med fulle seil til høyeste topp

Exotisme. Dette ordet bruker et fransk reisebyrå for å lokke syd-europeere til Nord-Norge. Franskmenn, østerrikere, sveitsere og italienere kommer for å oppleve det mest eksotiske som finnes: Å seile og stå på ski på samme dag. Som seile- og ski-interesserte svensker hiver vi oss med.

Det er i midt i april og vi har forlatt havnen i Tromsø. Storseilet heises på vår Bavaria 44 og genoan rulles ut. Temperaturen er noen grader over null, men solen varmer og den tørre vinden fra fjellene tar tak i seilene våre. Vi slører ut på Ulfsfjorden. Skiene ligger fastsurret på dekk og i dag er kursen satt mot Akkarvik, ett fiskesamfunn med 15 innbyggere på Arnøya, 70 grader nord. I nord ser vi Fugleøya med sine loddrette, svarte klipper rett ned i havet. Fugleøya er naturreservat og den nordligste øya i dette området ut mot Norskehavet. Siden er det Svalbard og Arktis som tar over.

Bak rattet står Kenneth Bäckström, en man i sine beste år, det vil si 60+. Allerede som fjortenaar dro han til sjøs. Siden har han reist og opplevd mer enn de fleste. Nå har han funnet sin plass i tilværelsen med egen seilbåt i norske farvann, med skiturer for beta-

lende gjester på våren, seiling til Spitsbergen om sommeren og hval-safari om høsten.

– Laviner er ikke å leke med. Senest i forrige uke var det en som lå under snøen en halv time før han ble gravd opp og fraktet til sykehus. Han klarte seg, men var kraftig nedkjølt da han kom inn på sykehuset, sier Kenneth og strekker seg fremover for å stramme inn på genoan.

– Vi har klart å unngå slike ulykker på våre turer, mye på grunn av at jeg bare jobber med autoriserte guider. Mitt ansvar er båten og besetningen når vi er ombord, mens fjellguiden har ansvaret for skikjøringen, understreker han.

Kenneth Bäckström

I havørnens rike

Akkarvik har en livlig havn til kun å ha 15 innbyggere. Små fiskebåter ligger fortøyd ved den nye og fine kaia. Fiskere i grønt regntøy laster og losser sin fangst. Noen barn leker gjemsel blant trucker, kasser og sisterner. Det er morgen og tid for topptur. Sammen med en gruppe ingeniører fra et hollandsk patentverk skal fotografen Oskar Kihlborg og jeg gå på ski opp til toppen av Trolldalstind, 898 meter over havet. Solen varmer og ovenfor tregrensen går den bløtkornete vårsnøen over i kaldere og lettere vintersnø. Vi staber oss oppover med fjellguiden først. Blikket mitt hviler på skiene til mannen foran meg. De hvite og gule skiene med teksten «Fischer Carbon Tour» beveger seg frem og tilbake, frem og tilbake i takt med mine skitupper. Pulsen er over det normale, det samme gjelder presset på lår- og armmuskler. Like fullt er det en behaglig tilstand. Livet kjennes tidløst og bekymringsløst. Så med ett blir jeg innhentet av tid og rom, og løfter blikket ut over fjellet, havet, og fjordene. Det er helt enkelt utrolig vakkert. Når vi nærmer oss toppen forvandles snøen til hvite, fastfrosne bølger som strekker seg over hele fjellsiden, et føre som passer dårlig

Det lille fiskersamfunnet Akkarvik på Arnøya har ikke mer enn 15 innbyggere.

Hvem har sagt at man ikke kan stå på vannski med en Bavaria? Under mottoet «Våga vågra vuxenlivet» prøver manskapet ut nye former for vannrelaterte abligøyer.

Fjellene i Lyngsalpene er bratte, men skifeller gjør oppstigingene en god del lettere.

for skikjøring. Men, det er til toppen vi skal. Sånn er det bare!

Under gårsdagens skitur tok vi en pause 300 - 400 meter nedenfor fjelltoppen, drakk varm te og spiste den obligatoriske appelsinen. Siden ble vi bare sittende og nyte utsikten. En gigantisk havørn svedde inn fra ingensteds og ble liggende å seile på oppdriften fra vinden. Ørnen sirkulerte noen hundre meter under oss, stille og majestetisk seilende gjennom luften, uten et vingeslag. Oskar og jeg satt stille og fulgte den med blikket. Det viste seg at vi tenkte samme tanke. – Etter en slik velkomst behøver vi ikke å presse oss opp til toppen, sa Oskar. Han var sjenerøs i sin uttalelse; «Inte pressa oss till toppen» kom fra en mann som har besteget både Mount Everest, det vanskelige Lhotse, og mengder av andre høye og kranglete fjelltopper på vår jord. Så da vi sto der på Trolldaltinds topp, sammen med den hollandske patentgruppen fikk til og med jeg en «Dette-var-da-ingenting»-følelse i kroppen.

Luksuriøst og befriende

Nå skal det kjøres ski! Svingene er store og urørte, og fjellet hvelver seg nedover i en vid bue. Det blir brattere og brattere. Fenomenet gjør at det virker som om man kjører rett ned til det glitrende ishavet langt der nede. Det er mye morsommere å kjøre nedover når man har gått opp først. Hver meter, hver sving kjennes luksuriøs og befriende. Etter drøyt en times svinging nedover nærmer vi oss fjellbjørkene og husene i Akkarvik. En fjellrype flakser opp og vi er framme ved bryggene, båten og After Ski. After Ski i Akkarvik skiller seg fra den på Silver Dollar Bar i Jackson Hole, Wyoming. Baren i Akkarvik har heller ikke mye felles med langturseilernes bar i Puerto Williams i sydlige Chile, i nærheten av Kapp Horn. Ei heller med Peters Bar på Horta i Azorene. Felles for dem er at de er innredet slik en romantisk skiløper- eller seilerturist forventer, med cowboy-hatter og barstoler som ridesaler, og med vimpler fra alle verdens vanlige og uvanlige yachtklubber. Disse barene er like inngrodde og sjarmende som seilerne eller skiløperne som besøker dem.

Selv fisket middag

I baren i Akkarvik på Arnøya glinser det, i absurdum. Bordet er lakkert med minst tre lag med epoxylack. Stolene, like glinsende som bordet, er sildetønner som det verken finnes salt eller sild i. Ikke en ripe, alt er nytt. En frelserkrans fra en gammel norsk storsjøtråler gir et tydelig signal om hvor i verden vi er - på Stein Andreassens, Björn Erlings og deres venners bar i Akkarvik på Arnøya.

–Vi får verken selge øl, vin eller sprit her, sier Stein Andreassen og forklarer at så lenge gjestene er kamerater er det juridisk sett et lukket selskap. Når man skal på puben tar alle med seg det de trenger for kvelden. Systemet fungerer utmerket. –Vi kunne fått

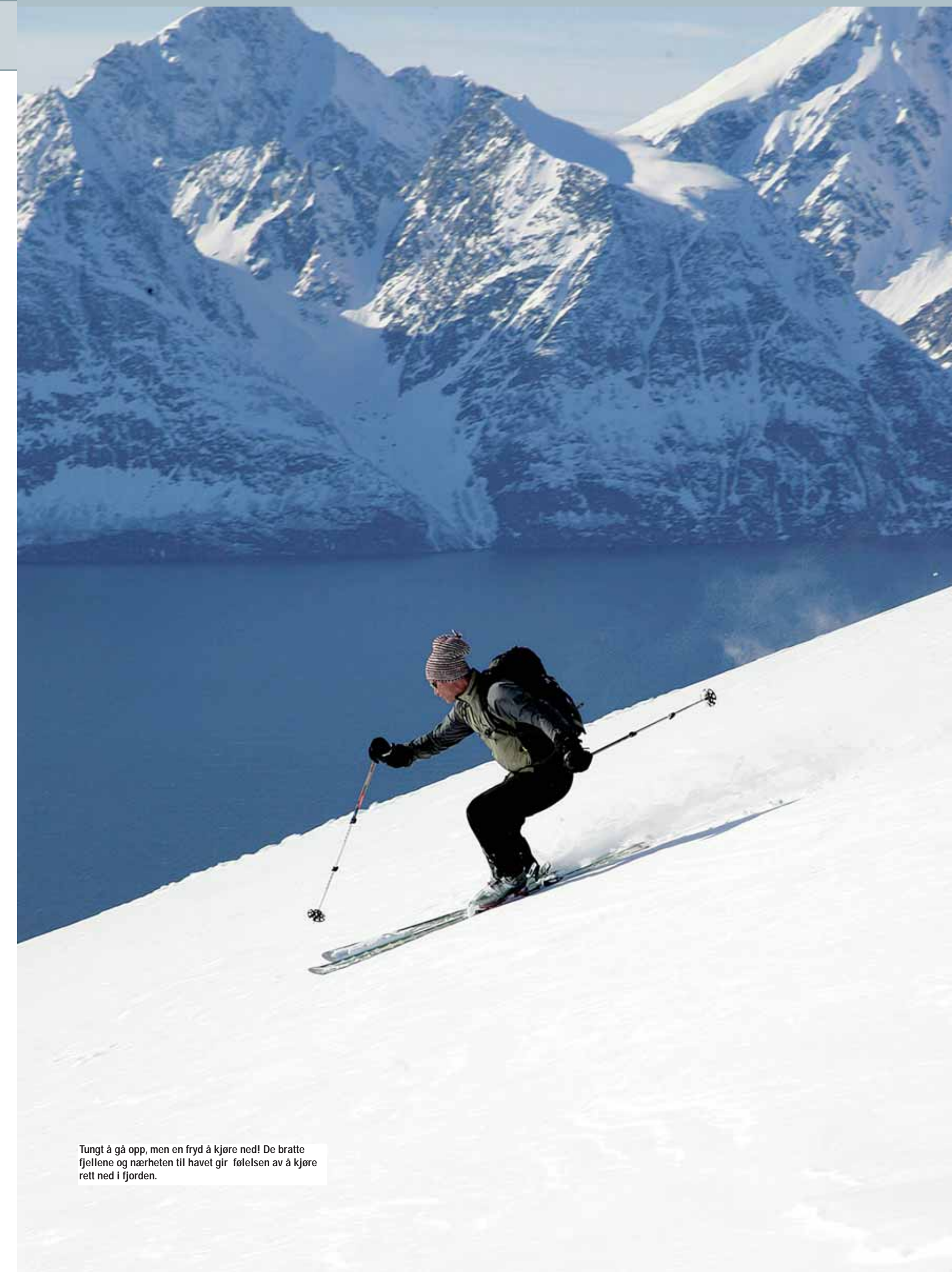
en permanent tillatelse, men det blir bare tungvint med regler og stengningstider, sier Stein. Tre måneder, fra 21. mai til 21. juli, er det midnattssol på Arnøya. Da vet man sjelden om det er ettermiddag, morgen, natt eller kveld. Med tanke på det kan det sikkert være deilig å slippe kravet om ordnede åpnings- og stengningstider. I gryningen neste morgen følger vi med Stein for å sjekke noten. I snøværet drar han opp den ene torsken etter den andre. Etterpå tar han en pause, tenner en rullings, inhalerer noen dype trekk, og ser forbausende like frisk ut. Vi prøver også fiskelykken. Oskar og Kenneth får napp på mindre enn fem minutter. Jeg står og rykker med utstyret mitt fra Vestindia. – Her napper fisken bare man blinker, sier Kennet, og låner meg sitt lokale utstyr. Et kvarter senere får til og med jeg oppleve lykken som fisker. Torskene smaker bra. Kokte poteter og rykende fersk ishavstorsk. Finnes det noen bedre matrett?

Gøy på vannet

På vei hjem till Tromsø gjør vi et forsøk på å blande seiling og skikjøring på et annerledes vis. Under parolen «Våga vågra vuxenlivet»

I Lyngen stiger fjellene rett opp fra havet, noe som gjør området perfekt for kombinasjonen skikjøring og seilturer.

Tungt å gå opp, men en fryd å kjøre ned! De bratte fjellene og nærheten til havet gir følelsen av å kjøre rett ned i fjorden.

har vi det riktig så festlig. Vi tar et ledig toppfall og fester det i en båtsmannstol. Så er det på med støvler, ski, og staver. Når brisen fyller seilet med vind trekker vi inn skjøtet for at båten skal krenge så mye som mulig. Anordningen fungerer som en kjempebølge, og jeg kaster meg ut fra lesidens reling. Noen runder med herlige vannkaskaderader og sjøsprøyt sørger for å gjøre meg gjennomvåt. Vi går så tilbake til mer normal seiling. Solen skinner og sprayhooden har falt ned. Innenfor de ytterste øyene er det roligere vann, og selv om det innimellom blåser friskt er seilingen behagelig. Vi

har stort sett på oss de samme klærne som når vi går på ski, ettersom det ikke akkurat er shortsvær.

Men, de har det bra de nordmennene, tenker jeg. Golfstrømmen holder havet isfritt og de lett navigerbare farvannene i fjordene gjør seilingen til en ren nytelse. Kanskje det morsomste med Kenneths seil- og skitur er at det er så blandet med folk ombord på hans båt. Iblant er det skiløpere som ikke kan seile og motsatt. Kennet lærer skiløperne å seile og fjellguiden lærer seilerne å ta seg opp og ned de snøkleddede fjellene. Seiling og skikjøring i full-

Ski og seil

Kombinasjonen Seiling og skikjøring i charterbåt er forholdsvis nytt. I Troms lokker Lyngsalpene med sine mange topper på rundt 800 – 900 meter over havet. Aller høyest er Jiekevarre på 1 833 moh. Lofoten, Narvik og Hårundfjorden ved Ålesund er andre populære steder for seiling og ski. Ombord i båtene finnes varme dusjer, sengeplasser (som regel køyesenger), skipper, og fjellguide. Bekvemmeligheten varierer ut fra antallet gjester. Fjellguide er obligatorisk for lavinekjørere. Guiden velger fjell ut fra gruppens nivå, ønsker og værforhold. For mer info www.sarahsailing.com,

Artikkelforfatteren med fiskelykke.

Artikkelforfatteren **Hasse Bauer** var første svenske som fullførte Whitbread Round The World Race (1981/82). Han har seilt og stått på ski i Antarktis samt seilt flere Færderseilaser, både med Colin Archer-skøyta, og 60-fots trimaraner, med Knut Frostad og alpinisten Tom Stiansen som mannskap. www.bauer.se. **Oskar Kihlberg** var første svenske som besteg Mount Everest. Under mange år levde han som fjellklatrer, dykker og seiler, samtidig som han utviklet sitt fotografiske talent. Oskar er nå offisiell fotograf for Volvo Ocean Race, og har tatt mange av de beste bildene i Seilas. www.kihlberg.se

Nordmennene kommer etter...

Den norske firmaet **Midnight Sun Mountain Guides** (MSMG) er pr dags dato den største lokale arrangøren. MSMG arrangerer i år tre ski- og seilturer med den gamle Colin Archer redningsskøyta «Biskop Hvoslef», i tillegg til to turer med «Goxheim» – «Biskop Hvoslef» har plass til inntil ti gjester inkludert guiden, forteller Espen Nordahl, som sammen med Harvey Goodwin startet firmaet MSMG for tre år siden. Hver tur varer i en uke fra lørdag til lørdag med avreise fra Tromsø. Det er en forutsetning at kondisjonen og skiferdighetene er brukbare, ettersom turene har en varighet på fem - åtte timer og kan gå opp til 1500 meter over havet.

Espen Nordahl tror at grunnen til at de fleste som deltar på disse turene er utlendinger skyldes at nordmenn ikke er villige til å bruke mye penger på slike turopplevelser i eget land. På grunn av dette har det Tromsø-baserte firmaet gått inn i et samarbeid med blant annet Den østerrikske alpinklubben. Men interessen øker stadig. –For utlendinger er det veldig eksotisk å kombinere ski og fjell med seiling i områder med relativt lite folk. Så langt har det vært folk fra Alpelandene som har vært de ivrigste, men vi merker også økt interesse fra Canada og USA, understreker Espen, som i fjor laget en reportasje om «Ski by boat in Lyngen» for CNN.

SKIBÅT: Biskop Hvoslef til kaia ved det gamle ærverdige handelsstedet Havnes på Uløya i Nord-Troms. Foto: Espen Nordahl

Foruten han selv og medeier Goodwin består MSMG av Svein Mortensen og den internasjonalt godkjente fjellføreren John Riise. Samtlige har lang erfaring innen ski og fjell i turistforeningsmiljøer i Norge, mens skipperne står for seilerkunnskapene. For mer informasjon <http://www.msmg.org/article/view/30654.html>

Boral-Yachtig er et annet norsk selskap som satser på Lyngs Alperne og arktis seiling med utgangspunkt i Tromsø. Dette firmaet opererer med en Gib'Sea 37 og en splitter ny Dufour 455. Les mer på www.boreal-yachting.no